

Akadályba ütközött igénylők

Nem szállít küldeményeket Oroszországba a Román Posta

• Nehézségekbe ütköztek, akik az Orosz Állami Levéltártól igényelték volna az orosz fogságot igazoló iratokat, mivel a Román Posta február óta nem szállít küldeményeket Oroszországba. Így az érintettek két lehetőség közül választhatnak: online kérvényezhetik a dokumentumokat, vagy vállalják a nemzetközi gyorsposták borsos árú szolgáltatásait.

Felfüggesztette a postai szolgáltatásokat Oroszországba a Román Posta

▲ FOTÓ: VERES NÁNDOR

BARABÁS HAJNAL

Legutóbb a Fórum rovatunkban számolt be Veress Dávid, Kelemen Hunor parlamenti képviselő és miniszterelnök-helyettes csíkszeredai irodájának munkatársa arról, hogy mindazok, akik az 1990-ből származó 118-as törvényerejű rendelet alapján jogosultak kárpótlásra, bizonyíthatják édesapjuk orosz hadifogságának tényét azáltal is, hogy kikérkék az igazoló iratokat az Orosz Állami Katonai Levéltártól. Csakhogy a Román Posta február 28-a óta (az ukrán háború

kezdetétől) felfüggesztette a postai küldemények kiszállítását Oroszország és Fehéroroszország felé. Így azok, akik levélben szeretnék volna igényelni az okmányokat, jelentős akadályokba ütköztek. „Többen is felkerestek azzal, hogy a postán nem fogadták el a borítékot, jelezve, hogy nem küldenek küldeményeket Oroszországba. Ezért most keressük az alternatív megoldásokat” – osztotta meg velünk Veress Dávid. Hozzátette, voltak, akik már e-mailen próbálkoztak, és a jó hír, hogy

kaptak is választ. Viszont akinek az édesapja nem szerepelt az orosz adatbázisban mint egykori hadifogoly, egy másik intézményhez igazították, amelynek postai címét adták meg. Egyes nemzetközi gyorsposták vállalják ugyan küldemények kiszállítását Oroszországba, főleg Moszkvába, de a honlapjaikon található árak alapján meglehetősen drágán.

Bonyolódó történet

Korábban már beszámoltunk róla, hogy Hargita megyében kétezernél

is több kérelmet utasított vissza a Hargita Megyei Szociális Kifizetési és Ellenőrzési Ügynökség (AJPIS) bizottsága, egyebek közt arra hivatkozva, hogy a Magyar Állami Levéltár által kibocsátott kétnyelvű tanúsítvány, valamint a légernyilvántartás (kartocska) oroszról románra való hivatalos fordítása nem illetékes szerv által kibocsátott hivatalos dokumentumok. Így az érintettek a magyar Honvédelmi Minisztérium – Hadtörténelmi Intézet és Múzeum – Központi Irattárhoz, az orosz katonai levéltárhoz, a Budapest Főváros Kormányhi-

vatala – Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály – Kárpótlási és Családi Csődvédelmi Osztályhoz vagy a pitești-i katonai irattárhoz fordulhatnak. Továbbá bizonyító erejű aktáknak fogadják el az elhunyt fogoly munkakönyvét és katonakönyvét is. Azok, akik a pitești-i katonai irattártól nem kaptak érdemi választ 60 napon belül, jelezhetik ezt a népügyvédjének, hogy a levéltár érdemi válaszában késése miatt időben nem tudtak élni a hatályban lévő törvény biztosította jogukkal.

akadályok

Immár az örök hazában – Gál Éva Emese 1955–2022

Csendes, türelmes, megértő, az igazságtalanságot elviselni képtelen. Mestersége grafikus, festő. Az ürrel mindennapos kapcsolatban lévő költő, két irodalmi szövetség tagja. Tíz önálló kötet szerzője, és több gyűjteményes kötetben is megtalálhatjuk verseit. Valóban kitűnő költő is volt, annak ellenére, hogy támogató hiányában mind 50, mind 60 évesen íróasztala fiókjában maradtak megszerkesztett kötetei, ahogy a Székely Könyvtár sorozatba álmódott is. Szerényebb embert nem ismertem nála. Szinte észrevétlenül tudott maradni. Kivéve, amikor újságíróként olyan fába vágta a fejszét, „ami nem az ő számára volt lebélyegezve”. Sajtóper, hosszú huzavona, mindennap újabb rettegés az igazságtalanság egész életét végigkísérő rémétől. Túl védtelen őzike volt a farkával szemben. Végül nem vesztett. Hogy ezt győzelemnek el lehetett-e könyvelni? Aligha.

1978 nyarán találkoztunk először, a gyergyószentmiklósi irodalmi kör évzáró ünnepségén dr. Panigay Róbertnek köszönhetően a Varga-pataki vadászházban. Azután közel öt évtizeden át volt a kör vezetőségi tagja. A négy Találkozások gyűjteményes kötet egyik

szerkesztője, címlapjainak grafikus. Neki is köszönhetően tartotta Gyergyószentmiklóson az Irodalmi Társaságok Szövetsége a kilencvenes évek elején azt a vándorgyűlést, amit utána soha nem sikerült. Az író és költőtársak elismerése nem hiányzott, a világ ellenben meglehetősen komisz volt vele szemben. Túlélte. Kislányuk tragikus körülmények közötti távozása ellenben valósággal szelvével élt, ami csak a legérzékenyebb, legsérülékenyebb édesanyáknak jut. E lelki gyötrelmenél borzalmasabb aligha van. Elnyom minden mást, még a gyomorfekély kínjait is, még a tolószékbe kényszerítő fájdalmakat is. Gyermeke elvesztésének kálváriája mint titkos féreg falta, elterelve figyelmét a gyógyítható kórról, a gyomorfekélyről.

Emese bensőséges viszonyban volt Istennel: (...) Hiába hevít éltetőn a Nap,/ minden fény csak egy röpke gondolat,/ amit Isten elszórt és itt felejtett. (Tél). Verseiben gyakran szállt fényvékre a földtől, csillagászok kíváncsiságával kutatta a világmindenség titkait, a rendet, amit csodálni lehet, de összefüggéseit megérteni, ki tudja, mikor

sikerül majd? Most Enikő lánya mellett valamelyik páros csillag egyike.

Jeles költő volt. Nemigen vethetett papírra derűs sorokat – miután fejben tökéletesre csiszolta közlendőjét –, mert sorsa nem a gondtalanok életét jelölte ki számára. Verseiben nem sok a derű, de a biztatás sosem hiányzik. Illusztrált könyvet, kiállított grafikát, festményt. Sajátos világát oda is átmentette.

Hogy miként tudta megtenni mindezt olyan időkből, amikor mások a felszabadulás mámorában bármire vállalkozhattak, amíg ő azt sem érthette el, amit istenadta tehetsége jogán megérdemelt volna? Örök talány marad. Tisztelője sok volt, de szinte senki olyan, aki vele maradt akkor is, amikor az ág is húzta.

Az elvesztését hírül adó gyászjelentőn olvasható verséből idézve néhány sort hiszem, még tisztább lesz a kép személyiségéről:

(...) A fények helyére a csönd fagyott,
s szégyenülten kikullogtak a versek (...)
A fájdalmat a körforgás föloldja,
de minden elveszített perc örök:
hiányát tovább dobogja az óra.
Kis sóhajok két dobbanás között,
oly némák, mintha nem is léteznének,
mégis velük lesz áthatóbb a csend,
amit cáfolni új gondolat ébred,
s dobogja tovább a szó a jelent.
Így maradjon velünk!

Bajna György

Gál Éva Emese temetése december 14-én, szerdán 13 órakor lesz a gyergyószentmiklósi római katolikus temetőben.